

1901-03-16

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Elise Konstantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Ågård

Omtalte personer:

Valdemar Brücker

Signe Constantin-Hansen

Thora Constantin-Hansen

Emilie Mundt og Marie Luplaus

Tegneskole

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Elise Konstantin-Hansen at hun ønsker sig en "dragt prygl", da hun tror det er sundt for både sjæl og legeme. Derudover fortæller hun, at hendes fornuft for tiden er "fløjten" og er bange for, at hun begår en dumhed ved at skrive brevet. Afslutningsvis erklærer hun, at hun muligvis er forelsket i Elise, og ser meget op til hende.

TRANSSKRIFTION

Søndermarksvej 1 d. 16 Marts 1901

Kære Elise! Ja, der er ogsaa noget Vrøvl med mig, men saa fik jeg da Brev. Hjærtelig Tak for dem begge! Jeg blev saa forfærdelig glad for det første, ja ogsaa for det sidste, men nu er jeg nær ved at tro, at jeg mere trænger til en god Dragt Prygl i Stedet for Venlighed, jeg mener saadan rigtig Prygl, med en Pisk på den bare Ryg, saa længe til Huden gik af og de blodige Kødtrævler hang i Piskesnoren – saadan rigtig at det gjorde ondt – saadan som de fromme Munke i gamle Dage, da de piskede sig selv, eller som – det er vist bedre – som Kong Ella, der fik en Ørn skaaret ud i sin Ryg (var det ikke saadan?) ja, for det skal jo da helst være andre, som gør det, saa jeg rigtig kan faa Lyst at hævne mig. Jeg tror virkelig det var sundt at føle saadan svidende Smærte engang imellem, det var vist forfærdelig sundt. Jeg ønsker, jeg bare var tre Aar og saa kunde blive rigtig strængt opdraget, saa strængt, at Prygl hørte med til det daglige brød, det gav vist mere Kraft baade legemlig og sjælelig, tror du ikke? Det er mig ikke muligt at faa Tankerne bort fra, hvor rart det vilde være, bare det ikke blir en fiks Ide, saa jeg bliver gal af det for saa blir det vel "Pryglevanvid", og det vilde sikkert gaa ud over mine Medmennesker. Saa faar de rigtignok, hvad jeg ønsker mig. Nej, jeg er ikke gal endnu. Fornuften er bare "fløjten". Paa Tegneskolen siger de, jeg er den største Idealist, det er en grinagtig Idealisme og bare Tegn paa, hvor sørgeligt det staar til i det hele taget.

Jeg skulde ikke skrevet i Dag, men jeg lovede Thora og Signe at bede dig straks skrive bestemt, hvornaar du kommer, da Signes Paaskeplaner jo skal indrettes derefter. Det Brev, du fik sidst fra mig, var virkelig meget pænt og roligt, kun var det, som du tænkte, en stor Dumhed, derfor vilde jeg have det tilbage igen, og dette blir, under de nuværende Forhold, en endnu større Dumhed.

Hvor blev jeg da glad for dit Brev - dit første Brev - saa forfærdelig glad. Jeg tror, jeg er forelsket i dig. Bare du vidste, hvor meget jeg ser op til dig, men det ved du slet ikke. Jeg glæder mig saa meget til du kommer herover, men når du ser mig, maa du aldrig tænke paa, hvad jeg har skrevet.

Jeg skal se at blive lidt rar til den Tid - og lidt Flittig, for i denne Tid kan jeg ikke tegne, er det ikke usselt, for en Smule Hovedpines Skyld, ja, jeg har lidt Hovedpine, det er vist baade Aarsag til og Følge af, at jeg ikke kan tegne - eller ogsaa Tegningen Aarsag og Følge af Hovedpinen - som du selv vil.

Det er et meget underligt Brev. Jeg tror, jeg holder op nu. Det er alt sammen om mig selv, og saa synes jeg endda, jeg hele Tiden har tænkt paa Jer derovre. Godt, at jeg ikke skrev om Jer, for mit Humør er ikke til at skrive om noget saa rart og elskeligt som Jer I kære kære Aagaard-Mennesker.

Det er slet ikke "rent galt fat med mig", jeg blir snart lidt fornuftig igen, Kære Elise. Og jeg har jo Thora og Signe. Kærlig Hilsen til Brücker og dig!

Din heng. Livia.

Nej, jeg drikker ikke Spiritus, det smager mig saa ækelt, ellers tror jeg, det er et godt Middel mod Hovedpine, og jeg kan godt forstaa dem som bruger det. For mig dur det ikke.

Det er ogsaa for dyrt.

Grindmarksvej 1 d. 16 Marts 1901.

Kære Helen! Ja, det er ogsaa noget Vovet
med mig, men saa fik vi da Børn. Hjælp Tak
for dem begge! Jeg blev saa forfærdeligt glad for
det første, ja ogsaa for det sidste, men nu er
vi nok ved at se, at vi omsider har et god
Dragt! Pyg! Istedet for Vuelighed, jeg mener
saadan rigtig Pyg, med en Pisk paa den borte
Pyg, saa længe til Skuden gik af og de blodige
Blodbræder hang i Piskesnoeren - saadan rigtig
at det gjorde ondt - saadan som de fromme
Munkes i gamle Dage, da de piskede sig selv, eller
som - det er vist bedre - som Kongella, der fik
en Pisk skævt ud i sin Pyg (var det ikke saadan?)
ja, for det skal jo da helst være ander, som gør det,
saa vi rigtig kan faa Lyst at have mig.
Jeg har virkelig det ene stund at føle saadan svindende
smerte uagte imellem, det er vist forfærdelig stund.

Jeg ønsker jeg bare en her der og saa kunde blive
mig; stude og opdragelse, saa stude og at bygge
hvor med det daglige Bred, det gaar vist over
kroft brude legem og sjælelig, hvor det ikke?
Det er mig ikke muligt af saa lækkeren bort for, hvor
vort det vilde være, hvor det ikke blev en fiske Vde,
saa i, bli gal af det, for saa blev det vil Pyglossum,
og det vilde vistnok gaa ad over som Medlemmerne
saa for de regner, hvad i, viske mig - -

My, i, i ikke gal meden, Formidler i bare
"fløjne". Paa Regnerbelen sig de i, i den største
Skidat, det er en grimeg Skidatone og den Regner
hvor sigelig, det staa i, i det hele laget.

Jeg skulde ikke skænd i Dag, men i, i lunde Thora
og Regner at bide af skinn bostad, hvor man den
hvor man, de Regner Paaskegaleen jo skal indstille
derfor. Det Bort, den fide sidst, som vistnok
mangel pene og otte, kun en det, som den lunde,
en stor Dimehed, derfor vilde i, i kan det vilde
igen, og det vilde bli, under de mærende forhold, en

uden stor Dimehed.

Hvor bli i, da glad for det Bort - det store Bort -
saa forfærdelig glad. Jeg tror, i, i forfærdelig i dag.
Bort den vilde, hvor meget i, i se op til det, men det
med den det ikke. Jeg glæder mig saa meget til
den kærene hvor, men når du se mig, men den
aldrig lunde pene, hvad i, i har skænd.

Jeg skal se at bli lidt sig til den Tid - og lidt
fløjne, for i den Tid kan i, i ikke lunde, i
det ikke visse, for en Smule Nordgrime Skidat,
jo i, i har lidt Nordgrime, det er vist brude Skidat
og følge af, at i, i ikke kan lunde - eller ogsaa
lunde og Skidat og følge af Nordgrime - som den
sige vil.

Det er en meget indvirkende Bort. Jeg tror, i, i holder op en.
Det er all sammen en mig selv, og saa synes i, i under,
i, i hele Tiden har lunde paa i, i de over. Godt, at i, i
ikke skinn mig for, for end Thora er ikke til at
skinn mig meget saa vist og skidat, som for Thora
hvor Skidat - Skidat.

Det er det ikke, men gale for med mig, i, i bli snart lidt
formidler igen, hvor bli. Og i, i har jo Thora og Regner.

Kerly Vitsen til Brøderne og di!

Din heng. Lina.

Nu, is drøket ikke Spiritus, det smager mig saa
skelt, eller har is, det er et godt middel mod
Koldpine, og is kan godt forstaa, der som bruger
det. for mig dør det ikke.

Det er ogsaa for digt.